ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2110
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9
ΜΑΪΟΥ
1958
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

ΥΠΕΡ ΘΕΣΜΩΝ

Μισὸν αἰῶνα καὶ πλέον πίσω, εἰς τὰ 1902, εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν πόλιν μας ὁ τότε πρωθυπουργὸς Γεώργιος Θεοτόκης, διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Θάνου Κανακάρη Ρούφου, δημάρχου Πατρέων. Καὶ τοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἕνας νεαρὸς δικηγόρος, μόλις 35 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον, μὲ Δημοσθένειον ρητορικήν, μὲ Ἀριστοτέλειον πνευματικότητα. Ἦτο ὁ Δημήτριος Γούναρης.

Τὸν ἐπλησίασε, τὸν συνεχάρη καὶ τοῦ εἶπε: «Κύριε Γούναρη, πρέπει νὰ πολιτευθῆτε. Ἡ πατρὶς ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀνδρῶν τῆς ἰδικῆς σας ἀξίας». Ἀστραπιαίως ἠπλώθη ἀνὰ τὴν πόλιν ἡ ἐντύπωσις αὐτὴ τοῦ Θεοτόκη. Καὶ ὀλίγον βραδύτερον, ἐκλεκτοὶ συμπολῖται κατέθετον ὑποψηφιότητα ἀνεξαρτήτου βουλευτοῦ διὰ τὸν Γούναρην, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπείσθη νὰ δεχθῇ.

Ἡ παρθενικὴ ἀγόρευσις τοῦ Δημητρίου Γούναρη ἀφιερώθη εἰς — ποῖον ἄλλο; — τὸ σταφιδικὸν ζήτημα. Ὁ Θεόδωρος Δεληγιάννης εἶπε πρὸς τοὺς βουλευτάς του: «Ὁ Γούναρης εἶναι περίφημος. Εἰς τὸ πρόσωπόν του ἡ Ἑλλὰς ἀποκτᾷ ἕνα ἔξοχον πολιτικὸν ἄνδρα».

Εἰς τὰ 1907, ὁ Γούναρης ἔκαμε μίαν δριμεῖαν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν. Τόση ὑπῆρξεν ἡ καλέσῃ τὸν ἀνεξάρτητον βουλευτὴν νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὸ χαρτοφυλάκιον. Καὶ ἔγραψεν ὁ Γαβριηλίδης: «Ὁ Γούναρης εἶναι ὁ πρῶτος πολιτικὸς ποὺ μπαίνει εἰς τὸ ὑπουργεῖον μὲ τὸ σπαθί του».

Ἔτσι ἀνῆλθεν ὁ Δημήτριος Γούναρης. Μὲ τὴν δύναμιν τοῦ λαοῦ, κρίνοντος ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως. Καὶ μὲ τὴν δύναμιν τὴν ἰδικήν του. Ἐπεβλήθη, μέχρι καὶ τῆς πρωθυπουργίας, ἡ προσωπικότης.

Καὶ ὁ... Καραμανλῆς, πῶς ἀνῆλθε; Καὶ πῶς ἐπεβλήθη; Ἡ ἀσέβεια τοῦ παραλληλισμοῦ ἂς μᾶς συγχωρηθῇ, διότι ὀφείλομεν νὰ ἐξηγήσωμεν πῶς συνέβη νὰ εὑρεθῶμεν συμπολεμισταὶ μὲ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ὑπὸ τὴν παροῦσαν ἡγεσίαν του καὶ κατὰ τὰς παρούσας ἐκλογάς.

Ἐπλάσθη ἕνας θρῦλος περὶ δυναμισμοῦ διὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Συγκοινωνιῶν, ὅταν, ἀρνουμένης τῆς Πάουερ νὰ ἀφαιρέσῃ τὰς σιδηροτροχιὰς ἀπὸ τὴν λεωφόρον Πατησίων, ἐπῆγεν ὁ κ. Καραμανλῆς νύκτα ἐπὶ κεφαλῆς συνεργείου ἐργατῶν καὶ ἐπέβλεψεν εἰς τὸ ξήλωμα τῶν γραμμῶν. Καὶ ἠκούσθησαν ἔπαινοι καὶ θαυμασμοῦ ἐκδηλώσεις διὰ τὸν «δυναμικὸν» ἄνδρα. Ἀλλά, τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, ὅπου ἡ ξένη ἑταιρία προσέφυγε, τὴν ἐδικαίωσε καὶ ἐπεδίκασεν εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου βαρυτάτην ἀποζημίωσιν. Τὸ Κράτος, ἐσεῖς, ἐμεῖς, ἐπληρώσαμε διὰ τὸ ντηλῖκι.

Καὶ ὅταν ἀπέθανεν ὁ στρατάρχης Παπάγος, οὐδεὶς ἐκ τῶν νομίμως ἁρμοδίων θὰ ἐσκέπτετο ὡς διάδοχόν του τὸν ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων. Ἀλλὰ τί συνέβη;

Παράγοντες ξένοι πρὸς τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος, ἐν πρώτοις ἠμπόδισαν τὴν μόνην λογικὴν λύσιν τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον εἶχε δημιουργηθῆ ἐκ τῆς ἀσθενείας τοῦ στρατάρχου: τὴν παραίτησίν του. Διότι, ἐγνώριζαν ὅτι ἡ κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία θὰ ἦτο συμπαγὴς ἐναντίον τοῦ ἐκλεκτοῦ τῶν παρασκηνίων. Καὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὴν διαίρεσιν τῆς πλειοψηφίας, ὅπερ καὶ ἐπέτυχον, διὰ τῆς δημιουργίας δύο παρατάξεων, ὑπὸ ἑκάτερον τῶν τότε ἀντιπροέδρων τῆς κυβερνήσεως. Διὰ νὰ ὀξύνουν τὴν διαίρεσιν, ἐπεχείρησαν νὰ πείσουν τὸν στρατάρχην νὰ ὁριορίσῃ ὡς ἀναπληρωτήν του, οὐχὶ τὸν πρῶτον ἀντιπρόεδρον, τὸν κ. Κανελλόπουλον, ἀλλὰ τὸν δεύτερον, τὸν κ. Στεφανόπουλον. Ὁ στρατάρχης ἠρνεῖτο, διότι δὲν ἤθελε νὰ πικράνῃ τὸν κ. Κανελλόπουλον, ὅστις, παρὰ τὰς δικαίας πικρίας ἐκ τοῦ παραγκωνισμοῦ του, τοῦ εἶχεν ἀπομείνει πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος, ἐπὶ πλέον δὲ ἦτο πολύτιμος κυβερνητικὸς ὁμιλητὴς εἰς τὴν Βουλήν. Ἐπέτυχον ὅμως οἱ σκοτεινοὶ ἄνθρωποι τῶν παρασκηνίων νὰ ὑφαρπάσουν μίαν τρέμουσαν ὑπογραφὴν τοῦ στρατάρχου, εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ θανάτου, ἐν γνώσει ὅτι ὁ ἐκκινήσας πρὸς ἀναχώρησιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου δὲν συνησθάνετο τί ἐπραττεν ἡ χεὶρ του, ἡ ὁποία ἀπὸ ἄλλους ὡδηγεῖτο. Καὶ ἐν γνώσει ὅτι θέμα «ἀναπληρωτοῦ κατὰ τὴν ἀσθένειαν» δὲν ὑπῆρχε πλέον, ἀφοῦ εἶχεν ἐκλείψει πᾶσα ἐλπὶς ζωῆς... Ἤθελαν, ὅμως, νὰ καταστήσουν ἀδύνατον πᾶσαν συνεργασίαν τῶν κ. κ. Κανελλοπούλου καὶ Στεφανοπούλου, διὰ νὰ προωθήσουν τὸν Εὐνοούμενον. Καὶ τὸ ἐπέτυχον, διότι τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Στεφανοπούλου ὡς «ἀναπληρωτοῦ» ἠκολούθει ἡ ἔξοδος τοῦ κ. Κανελλοπούλου ἐκ τῆς κυβερνήσεως.

Ὅταν ὁ κ. Κανελλόπουλος παρεκλήθη νὰ συναινέσῃ εἰς μὴ ἀνακοίνωσιν τῆς παραιτήσεώς του εἰς τὸν στρατάρχην, ἵνα μὴ ἡ ἐκ τῆς εἰδήσεως συγκίνησις ἀποβῇ μοιραία, ἀντελήφθη ὅτι, μαζὶ μὲ τὸν λαόν, εἶχεν ἐξαπατηθῆ καὶ αὐτὸς ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ στρατάρχου. Καὶ σπεύδει εἰς τὴν Ἐκάλην. Ἀλλά, δὲν προλαμβάνει τὸν στρατάρχην ζῶντα. Ἡ χήρα του, τὸν ἐναγκαλίζεται. Καὶ κλαίουσα, τὸν βεβαιώνει, χάριν τῆς μνήμης τοῦ συζύγου της, ὅτι εἶχε γίνει μία συνωμοσία, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐκείνη ἦτο ξένη, καθὼς καὶ ἐκεῖνος ἀθῶος... Τὸ δεύτερον μέρος τῆς συνωμοσίας ἀφεώρα εἰς τὴν παραπλάνησιν τοῦ κ. Στεφανοπούλου ὅπως ὑποβάλῃ «τυπικῶς» τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως, ἐνῷ ἡ ἐντολὴ προωρίζετο δι' ἄλλον.

Καὶ διὰ νὰ ἐξουδετερωθῇ τυχὸν συνεργασία τῶν δύο ἀντιπροέδρων, μαζὶ μὲ τὴν ἐντολὴν ἐδίδετο καὶ τὸ δικαίωμα διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Μερικαὶ δεκάδες βουλευτῶν εἶχον ὑπογράψει κάποιον πρωτόκολλον κάποιας τιμῆς, τῆς ὁποίας ἡ ἀληθὴς ἔκτασις ἐφάνη, ὅταν ὅλοι ἔκυψαν πρὸ τοῦ διορισθέντος καὶ ἐγκατέλειψαν τὸν κυβερνήτην τῆς ἰδικῆς των προτιμήσεως.

Ἔτσι ἀνῆλθε καὶ ἔτσι ἐπεβλήθη ὁ κ. Καραμανλῆς. Μὲ τὴν διάλυσιν εἰς τὰ θυλάκια, ἔθαψε καὶ τὸν Συναγερμὸν καὶ ἵδρυσε τὸ ἰδικόν του κόμμα. Καὶ ἐψήφισε νόμον ἐκλογικὸν εἰς τὰ μέτρα του. Ὅπως καὶ προσφάτως, ἐπέτυχε νέον ἐκβιασμὸν τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία ἐψήφισε τὸν ἰσχύοντα νόμον, ὀλιγώτερον κακὸν ἀπὸ τὸν προηγούμενον, ἀλλὰ πάντως κακόν, διότι ἠμποδίσθη νὰ βουλευθῇ ἐλευθέρως, πάντοτε ἀπὸ τὴν εἰς τὰ σκοτεινὰ παρασκήνια δρᾶσιν παραγόντων ξένων πρὸς τὸ πολίτευμα, οἱ ὁποῖοι ὡρκίσθησαν νὰ φυλάττουν πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ἀλλὰ ὑπηρέτουν ἄλλους βασιλεῖς ἄνευ στέμματος, τοὺς ἀνθρώπους τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας, περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλησεν ὁ εἰδώς, ὁ τέως ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Ἀποστολίδης.

Ἐναντίον αὐτῶν τῶν μεθόδων τῆς εὐνοιοκρατίας, αἱ ὁποῖαι νοθεύουν καὶ ὑπονομεύουν τὸ δημοκρατικόν μας πολίτευμα—διότι τὸ ἐλεύθερον κοινοβούλιον καὶ μόνον ἀποτελεῖ τὴν σφαῖραν ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀναδεικνύονται οἱ ἡγέται τῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν τύχην τῶν κομμάτων—ἠγέρθη κάπως ἀργὰ ὁ κ. Κανελλόπουλος. Ἀλλά, ἡ διαμαρτυρία του, ὀφειλομένη εἰς ξεχείλισμα, γίνεται δεκτὴ ἐκ μέρους ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἠγωνίσθημεν κατὰ τῆς Εὐνοιοκρατίας. Καὶ γίνεται δεκτή, διότι ὁ κ. Κανελλόπουλος εἶναι μία ἠθικὴ προσωπικότης, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἀγαθῶς ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα.

Δὲν μᾶς ἐμπνέουν, ὡς φαντάζεται ἡ «Πελοπόννησος», ἐλατήρια κομματικά. Δὲν εἴμεθα «Κανελλοπουλικοὶ ἐκ περιστάσεως», διότι τιμῶμεν τὸν ἐπιφανῆ συμπολίτην μας καὶ τοῦ προσεφέραμεν, μὴ ζητηθεῖσαν, οὐδὲ ἀναμενομένην, τὴν ἀσθενῆ μας ὑποστήριξιν καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1956, ὅταν ἠγωνίζετο ἐντὸς τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ΕΡΕ. Καὶ σήμερον, φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἄποψις τῆς προσωπικότητος ἐπιβάλλει εἰς τοὺς συμπολίτας νὰ συντελέσουν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ κ. Κανελλοπούλου εἰς τὴν Βουλήν, ὅπου εἶναι ἀπαραίτητος. Οὔτε, ἐλαυνόμεθα ἀπὸ μικροὺς κομματικοὺς ὑπολογισμούς, «νὰ ψηφισθῇ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, ἀναλώμασι τῆς ΕΡΕ, διὰ νὰ ὑπερισχύσουν εἰς τὴν δευτέραν κατανομὴν οἱ Φιλελεύθεροι». Ἂς τὸ πιστεύσῃ ἡ «Πελοπόννησος», δὲν εἴμεθα τόσον λιανοπωληταὶ τῆς πολιτικῆς.

Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὄχι μόνον εἰς τὰς Πάτρας, ἀλλὰ καὶ παντοῦ, θὰ γίνῃ, βέβαια, διὰ μεταθέσεως δυνάμεως τῆς ΕΡΕ. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐξαιροῦμεν τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ἐκ τῆς συστάσεως πρὸς τὸν Λαὸν νὰ μὴ ψηφίσῃ τὰ μικρὰ κόμματα, λόγῳ τοῦ κινδύνου νὰ μειωθῇ ἡ συμμετοχὴ τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὴν δευτέραν κατανομήν. Ὄχι, ὅμως, διὰ νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὴν ΕΡΕ ἕδρας καὶ διὰ νὰ πάρουν περισσοτέρας οἱ Φιλελεύθεροι. Οὕτω διεξάγομεν τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, διότι εἶναι ἀνάγκη ἐθνικὴ νὰ ἐμποδισθῇ ἐπάνοδος τῆς ΕΡΕ εἰς τὴν Ἀρχήν. Διότι εἶναι ἀνάγκη ἐθνικὴ νὰ τερματισθῇ ἡ Εὐνοιοκρατία, διὰ τοῦ σχηματισμοῦ μιᾶς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ ψηφίσῃ ἐκλογικὸν σύστημα τίμιον, ὥστε νὰ ἀποφασίσῃ ὁ Λαὸς κυριάρχως διὰ τὴν κυβέρνησιν τῆς ἀρεσκείας του.

Ἰδοὺ διατί συμπαριστάμεθα εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Διότι εἶναι ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ὁμαλῆς καὶ εὐρύθμου λειτουργίας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ἀγὼν σεβασμοῦ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ἀγὼν προσηλώσεως εἰς τοὺς θεσμοὺς καὶ ἀγὼν ἀπομακρύνσεως καὶ διαλύσεως τοῦ κινδύνου ἐθνικοῦ διχασμοῦ, ὅστις κίνδυνος ἤδη διαφαίνεται, ἀσχέτως ἐὰν δὲν τὸν βλέπουν οἱ εὐνοιοπάροχοι.

Δὲν μαχόμεθα ὑπὲρ ὀλίγων βουλευτικῶν ἑδρῶν. ΜΑΧΟΜΕΘΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΘΕΣΜΩΝ.

Καὶ δὲν εἶναι ἀληθές—ὅπως γράφει ἡ «Πελοπόννησος» ἐκφοβιστικῶς—ὅτι «ὅσοι ψηφίσουν τὸν συνδυασμὸν τοῦ κ. Κανελλοπούλου, ψηφίζουν οὐσιαστικῶς Φιλελευθέρους». Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ΚΑΙ ὅσοι ψηφίσουν Λαϊκοὺς ΚΑΙ ὅσοι ψηφίσουν Φιλελευθέρους, θὰ ψηφίσουν διὰ τὸ μέγα συμφέρον τοῦ τόπου, τὸ ὁποῖον περικλείεται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν θεσμῶν τοῦ πολιτεύματος. Ἂς μὴν πλανῶνται οἱ εὐνοιοπάροχοι. Ἐὰν δὲν ἀνατραποῦν ὅλα ὅσα ἔγιναν εἰς τὴν πολιτικήν μας ζωὴν διὰ ξένων ἐπεμβάσεων ἡ ἀνωμαλία θὰ ἐξακολουθῇ καὶ ὁ κίνδυνος θὰ ὑποβόσκῃ. Ὅσον ταχύτερον ἀποκατασταθῇ ἡ ὁμαλότης, τόσον τὸ καλύτερον. Μίαν εὐκαιρίαν μεγάλην μᾶς δίδει ἡ 11η Μαΐου. Διότι τὸ κόμμα τοῦ κ. Κανελλοπούλου βάλλει κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ κινδύνου, κατὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἡμεῖς βάλλομεν, εἴμεθα συνεμπόλεμοι. Καὶ χαίρομεν διὰ μίαν τοιαύτην τιμήν. Ἡ ἐξήγησίς μας, τιμία, καθαρά, σαφής, ἰδού!

Ο κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ἔτυχε χθὲς ἀποθεωτικῆς ὑποδοχῆς εἰς τὸ Αἴγιον

ΘΑ ΕΠΙΚΡΙΝΗ ΜΕ ΔΡΙΜΥΤΗΤΑ ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ

Ὁ συναρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Παν. Κανελλόπουλος θὰ ὁμιλήσῃ τὴν 8.15 μ.μ. σήμερον εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου.

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας μας ὁ κ. Κανελλόπουλος, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Πατραϊκὸν λαόν, θὰ ἐκφωνήσῃ βαρυσήμαντον πολιτικὸν λόγον, ὅστις θὰ ἀποτελέσῃ τὸ βριμύτερον καὶ ἀποκαλυπτικώτερον «κατηγορῶ» ἐναντίον τῶν φορέων τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας καὶ τῶν παρασκηνίων, τὰ ὁποῖα θέτουν καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τὴν χώραν ἐν κινδύνῳ.

Ἐπίσης ὁ κ. Κανελλόπουλος θὰ ἀναφερθῇ τόσον εἰς τὰ γενικώτερα ὅσον καὶ εἰς τὰ εἰδικὰ τοπικὰ θέματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ κάμῃ ἀπολογισμὸν ἐνεργειῶν καὶ παραλείψεων ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ θὰ λάβῃ σαφῆ θέσιν.

ΑΙΓΙΟΝ. Ἱστορικὴ διὰ τὰ πολιτικὰ χρονικὰ τῆς Αἰγιαλείας θὰ μείνῃ ἡ χθεσινὴ παλλαϊκὴ ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς τοῦ Αἰγίου ἐπεφύλαξεν εἰς τὸν συναρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Παν. Κανελλόπουλον. Ἀπὸ τῆς 7.30 μ. μ. ὁλόκληρος ὁ χῶρος τῆς πλατείας Ἁγίας Λαύρας, τῆς περιμετρικῆς αὐτῆς καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ὁδικῶν προσβάσεων εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ μίαν ἀνθρωποθάλασσαν. Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀναχωρήσας ἐκ Πατρῶν τὴν 7 μ. μ., ἐγένετο δεκτὸς εἰς Τραγανὸ ἀπὸ μεγάλην ἀντιπροσωπείαν τοῦ Λαοῦ τοῦ Αἰγίου, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ὑποψήφιον Αἰγιαλείας ἰατρὸν κ. Καλαμπόκαν.

Εἰς Αἴγιον ὁ κ. Κανελλόπουλοθ ἔφθασε τὴν 8 μ. μ. κατευθυνθεὶς εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἁγίας Λαύρας ὅπου καὶ ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ξενοδοχείου «Ξενίας Μέλαθρον». Ἅμα τῇ σταθμεύσει τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ὁ συναρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, αἱ ἀναμένουσαι χιλιάδες τοῦ λαοῦ ἐξέσπασαν εἰς ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα, ὁμάδες δὲ ἐνθουσιώντων πολιτῶν ἀνήρπασαν τὸν ἡγέτην τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος εἰς τὰς χεῖρας καὶ τὸν ἔφερον μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ ξενοδοχείου.

Μετὰ ὀλιγόλεπτον ἀνάπαυσιν ὁ κ. Κανελλόπουλος, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους τοῦ συνδυασμοῦ, ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ξενοδοχείου, ἀπ' ὅπου ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων τὸν προσεφώνησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς Αἰγιαλείας ὁ ὑποψήφιος τῆς ἐπαρχίας κ. Καλαμπόκας.

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀναπτύξας τοὺς λόγους οἵτινες προβάλλουν ὡς ἐθνικὴν ἀνάγκην τὴν ἀνασυγκρότησιν Λαϊκοῦ Κόμματος, ἵνα τοῦτο ὑψωθῇ ὡς ἀνασχετικὸς φραγμὸς εἰς τὴν ἐθνικῶς ἐπικίνδυνον ἀνωμαλίαν τῆς πολιτικῆς ζωῆς πρὸς τὴν ὁποίαν φέρουν τὸν τόπον τὰ περιστασιακὰ κομματικὰ σχήματα, ἡ ἐντονωτέρα καὶ ἐπικινδυνεστέρα ἔκφρασις τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ΕΡΕ.

Περαιτέρω ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀφοῦ ἤσκησε καλόπιστον ἀλλὰ δριμεῖαν, κριτικὴν τῆς διὰ τῶν παρασκηνίων ἐμφανίσεως καὶ ἐπιβολῆς τῆς ΕΡΕ καὶ τοῦ κ. Καραμανλῆ, ἐτόνισε τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους περικλείει ἡ εἰσαγωγὴ τῶν μεθόδων αὐτῶν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος διεκόπτετο συνεχῶς ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ της ἐπιχειρουμένην πλαστογράφησιν τῆς ἀληθείας, ἀνέπτυξεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑνώσεως τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ καταλήγων ἐκάλεσε τὸ λαὸν τῆς Αἰγιαλείας νὰ πρωτοπορήσῃ εἰς τὴν ἐξόρμησιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ἡ ὁποία ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας λαμβάνει διαστάσεις Ἐθνικῆς σημασίας. Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Κανελλοπούλου ἐκάλυψαν νέαι ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ τοῦ πλήθους.

Περὶ τὴν 9.30' μ.μ. ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος ἀνεχώρηρεν ἐπιστρέφων εἰς Πάτρας.

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 6ΗΣ Μ.Μ. Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ Ι. Χ. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Διὰ νεωτέρας ἀποφάσεως τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μανιδάκη, ἡ κυκλοφορία τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν θὰ ἐπιτραπῇ μέχρι τῆς 6ης ἀπογευματινῆς ἀντὶ τῆς 2ας ἀπογευματινῆς, ἡ ὁποία εἶχεν ὁρισθῆ ἀρχικῶς.

Ἡ ἀπόφασις ἰσχύει δι' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν

Ἡ κυβέρνησις ἀπήντησεν εἰς τὸ μήνυμα κ. Κροῦστσεφ διὰ τὰ πυρηνικὰ ὅπλα

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κ. Σεργκέγιεφ ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν, κατόπιν προσκλήσεως, τὸν πρωθυπουργὸν κ. Κ. Γεωργακόπουλον, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐπέδωσε τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀπὸ 4ης Ἀπριλίου ἐπιστολὴν τοῦ Ρώσσου πρωθυπουργοῦ κ. Κροῦστσεφ, σχετικῶς μὲ τὴν κατάπαυσιν τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν.

Διὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπαντήσεως ὑπαγραμμίζεται τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν δὲν ἐπῆλθε συμφωνία ἐπὶ τῶν γενομένων κατὰ καιροὺς προτάσεων ἀπαλλαγῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῆς ἀπειλῆς τοῦ πυρηνικοῦ ὀλέθρου.

Ἐν συνεχείᾳ τονίζεται:

«Ἐν τούτοις, δεδομένου ὅτι ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνησις φαίνεται νῦν ἐπιδιώκουσα διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ ἦν εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ κοινοποιήσετε, εἶναι ἀναμφισβητήτως ὁ μετριασμὸς καὶ ἐνδεχομένως ὁ παραμερισμὸς τῶν κινδύνων τοῦ πυρηνικοῦ ὀλέθρου, σκοπὸς οὗτινος τὴν ἐκπλήρωσιν ὁλοψύχως εὐχονται ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ ὁ λαός. Πιστεύω ὅτι δὲν δύναται νὰ διέφυγε τῆς ὑμετέρας προσοχῆς τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ἐὰν ἀκόμη κατέπαυον αἱ περὶ ὧν πρόκειται δοκιμαὶ νέων ὅπλων, τὸ πρόβλημα, δυστυχῶς, θὰ παρέμενεν ἄλυτον καὶ ἀκέραιοι οἱ ἐκ τούτου κίνδυνοι.

Πράγματι, οἱ κίνδυνοι οὗτοι δὲν ἔγκειντα μόνον, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμοῦ, εἰς τὴν ἐκ τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν πιθανὴν αὔξησιν τῆς ραδιενεργείας τῆς ἀτμοσφαίρας,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ

ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΞΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τοῦ Κόμματος Φιλελευθέρων διακρίνεται ὁ κ. Ἀνδρέας Παπαγεωργόπουλος. Ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τῆς δικηγορικῆς του σταδιοδρομίας ἀνῆλθε καὶ διεκρίθη. Μεγίστη καὶ ἀφωσιωμένη ἡ πελατεία του. Ἡ εἰλικρίνεια, ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ μαχητικότης ἐν τῷ χειρισμῷ τῶν ὑποθέσεων τὸν ἐπέβαλον ὁριστικῶς εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν συναδέλφων του. Νεώτατος ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ ἐξελέγη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου του. Ὡς Πρόεδρος τοῦ Πρεβεντορίου εἰργάσθη ἀόκνως καὶ ἀφῆκεν ἀρίστας ἐντυπώσεις καὶ γόνιμον ἔργον.

Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐτιμήθη ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς του ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Ἀχαΐας. Οἱ πολιτικοὶ ἀγῶνες του, ἡ μαχητικότης, ὁ δυναμισμός του, ἡ συνεχὴς ἐργασία καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν φίλων του καὶ τοῦ λαοῦ ἐν γένει καὶ ἡ παρ' ὅλων ὁμολογουμένη δραστηριότης του, εἶναι τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα ποὺ τὸν ξεχώρισαν μεταξὺ ὅλων. Ἤδη περιβάλλεται ὑπὸ γενικῆς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης. Ἄλλοτε, τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων ἐκοσμεῖτο ὑπὸ τῶν ἐξαιρετικῶν φυσιογνωμιῶν καὶ ἀειμνήστων Α. Μιχαλακοπούλου, Κ. Γκότση καὶ Α. Μάρκου. Καὶ διεξήγαγεν ἐπὶ 25ετίαν ὁλόκληρον, τοὺς ἀγῶνας του ἐν τῷ Νομῷ Ἀχαΐας ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν των. Ἤδη αὐτοὶ ἐξέλιπον. Καὶ τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων καὶ ὁ Νομὸς Ἀχαΐας καὶ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἔχει ἀνάγκην ἱκανῶν, δραστηρίων καὶ ἀποφασιστικῶν πολιτικῶν. Εἶναι τόσον πολλὰ τὰ γενικὰ καὶ εἰδικὰ ζητήματα ποὺ μᾶς ἀ